

Hírfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
S Z É K E L Y I M R E.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piac-utca 43. sz.

Sok a jóból.

*Talán sok lesz már a jóból,
Boda-Tóth ur, hallja,
Mire való légyen itt e
Nevetséges hajsza?
Hiszen önök nem a kormány
Fizetett ujsága,
Hogy legyűrjék Debreczent a
Gyalázat sarába!*

*Avagy talán nem tudják, e
Lapok mit irának:
Hogy Debreczen megérett már
Az akasztófának?!
Föl kell kötni ezt a várost,
Statárium néki,
Mert gyanus itt minden ember,
A ki még mer élni!*

*Avagy talán jól is tudják?
És azért dolgoznak,
Hogy sok áldozata legyen
A dicső molochnak?
És ez a kéz-láb nélküli
Kormány megmutassa,
Hogy minden rossz rajta — s a jó
Ott mulik el rajta?! —*

*Menjetez már haza innen
Az isten hírével,
Nem tehetünk róla, bizony
Semmi dicsőséggel.
Mert a hegy, mely bős dühében
Az eget bombázta:
Az egeret szült, csizmadiát
Fogott utoljára!*

A téli áruk megérkeztek; az összes nyári áruk és **MARADÉKOK**
nagyon olcsón lesznek eladva.

Lővy F. **Vigyázz: kékre festett kirakat.**

Garantirozott hírek.

(—) **Rettenetesen** dühöngnek a kormány lapjai Debreczen ellen a Kovács Guszti esete miatt, dühökben már képesek lennének megenni az egész várost. A nyavalyások! Ha egy halszálka akad a torkukon, már attól is fuldoklanak, — hátha egy olyan gömböcöt akarnának lenyelni mint Debreczen!

(—) **A kormány** az ő drágalátos lapjai útján mindenképen pressióálni igyekszik a megyei tisztviselőket, hogy így, meg úgy, miből élnek, ha majd felfüggesztik őket? De ugyan miért atyáskodik ez a kegyes kormány? Hiszen márciusban elolvad ő kigyelme, mint a tavalyi hó!

(—) **A „Magyar Szósz”** nevezetű, Fejérvári által kitarított kálvinista jezsuita rima, az az „hírlap”, már a koalíciót okolja veszett dühében a debreczeni esetért, és akként bődül el, hogy veszett kutya ellen esernyővel védekezni nem lehet. Gyere csak látogatába Debreczenbe, „Magyar Szósz”, majd meglátod, hogy itt esernyővel is agyon tudják verni a veszett kutyát!

(—) **Bizony gyatra szerepet** játszik a kormánybiztoság Debreczenben. Még idáig a Kovács Guszti dicsőségese ügyében husz embert sem tartóztatott le, pedig megérdemelné a félévros, hogy bezárassa a dutyiba a király gyilkosságánál is nagyobb bűn miatt, melyet egy pesti labanczon elkövetett. De hát ha a kormány gyámoltalan, milyenek legyenek az emberei?

(—) **Nagyon is járja** már a kontratánczot a kormánybiztoság égise alatt Tóth János rendőrkapitány ur. Talán nem kellene annyi mesterlegényt letartóztatni, mert mégis-mégis, az lehet a vége a dolognak, hogy a hegy egeret szül.

(—) **A darabont kormány** megint gyalázatosan felsült, legutóbb a debreczeni kormánybiztoságával. Egyszerű utczai esendhaborításból országos esendhaborítást csinált. Es mégsem akarja belátni, hogy még a legjobb „barátai” is úgy informálják őt, hogy bolonddá tegyék s azután kikaczaghassák!

(—) **A Kovács Guszti** fejének bekötözése érdekében rettenetesen folytak a mult héten a rendőri „elő- közép- és utónyomozások.” Tóth János rendőrkapitánynak mindenki gyanus volt, a ki élt, még az atyauristen is. Es pokoli neveltség lett a vége a hajszának: letartóztatott egy hentes meg egy csizmadia legényt, a kik tán úgy kerültek a dologba, mint Pilátus a krédóba. De hát minő *sikereket* várjon az ember a darabontoktól?

(—) **Kovács Gusztika** úgy látszik, nagyon elbizakodott a budapesti lakásán, mert már azzal fenyegetőzik, hogy vissza jön hozzánk főispánnak. Hm hm, ezt az urat valószínűleg *nem jól* verték meg, különben nem lenne kíváncsi a folytatására.

(—) **Igazán neveltséges** szerepet játszottak a kormány lapjai a Kovács Guszti elpáholtatása ügyében. Majd kiordították az epéjüket a hallatlan „sérelem” miatt, és most kiderült, hogy Debreczenben nem is a főispánt, hanem a máramarosi és budapesti finánczot verték el az ő bűneiért.

(—) **Azt mondják, Kovács Guszti** mégis csak elakarja foglalni a főispáni állást, Hát nem volt neki elég egy sütesből egy lepény?

(—) **Nem elég istencsapása** Debreczenre a kormánybiztoság, most még hozzájárul ehez az is, hogy április hótól nem lesz katonazenekarunk. Oh uram isten, ha már így meglátogatsz bennünket, mért nem viszed tőlünk a közös hadsereget is?

(—) **A mi darabont** Kovács Gusztikánkról tehát kiszült, hogy a sérüléseinek nagyobb volt a füstje, mint a pecsenyéje. Es mégis akadtak lapok, melyek hitelt adtak az ő panaszának. Pedig tudhatták volna, hogy obsitosnak meg fináncznak nincsen mit hinni!

(—) **Nem való** a baka huszárnak! Ezt tapasztalták a közös hadseregnél. Lám — és Fejérvári, a vén huszár, mégis bakákat abrikotol a huszártempókra. Ezért azután az ő kormánya, nesze semmi fogd meg jól!

Feun Dávid politikai bazárja.

— Olázotos szalgájo, *Lányi* oram, excelencz igozságögyminiszter oreság, igozán ürvendek o ritko szerencsének, egyóttal grotolálok, hogy sikerölte el-ítéltetnie *Fozekas* fögyegyüzüt, ez o lexebb pületikoi sikerei küzé tortozza! — Es igozán burokban szölette exeziád, hogy lesz mastand kilátásó Debreczenben is gyönyörö bönperekre, o hol noczezeröben érvinyesít-het oz igozság karmángyztai büleseségt, hozat-hat oly jönörö szép elmorosztolo itéleteket oly remek indoklásokkal, hogy szeme-szája tátvo morod bámolatában oz egyögyö gyagász világnak — Mit beszéli exeziád? Hogy nem éri semmit o szép itélet, ha a felsübb biruságok megsemmisitenek? — Hiszend o debreczeni bönperekben nines szökség o felsübb biruságokra! Hogy miért? Hát ozért, mert eczezeröben stotáriális biruságot delegálgya Debreczenbe, oz exeziád bámolotos küzgyagi todásó olkot-mángyosan indokolhat esztet, — okkor ozotánd o debreczenieket fül is okoztathat! Nü, mit fintorget exeziád oz orrát? Ennél gyabb tonáest o pakalbo se nem kaphot! — Nem is tetczik? Okkor tolán tessén elmenni o pakalbo gyó tonácsért, — Bécsbe! — Mogomat ogyánlok, excelencz oreság!

Két tóth egymáson.

*Tessenek, kormány ur,
Alkotmányt drótozni,
Az törött fazikból
Vaskondirt csináljni.
Ha az is eltörök,
Azt is megfótozni.
Szegim tót legimnek
Mindig munkát adni.*

*Mastan Debreczenben
Vágyunk meg jó sorba,
De kifélé áll már
A szekerünk rudja.
Szegim tót legimnek
Csináld meg szállását,
Egy uj főispánka
Elpáholtatását!*

*Szivesen kívánják
Boda és Tóth*

legszebben tisztit

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchényl-utoca 42. sz.

 **Csipke
függönyöket**

Értelmes Balazs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.

Bősz borzadály fogja el bús valómat, ha foglyainkra gondolok, kik kínosan nyöszörögnek sőtét tömlöczük fenekén. Hercezeg Jánostól Miska inasomig hány ártatlanul kóztoltatták már meg a börtön dohos levegőjét?! S mindezt a bécsi dacznak köszönhetjük. Mert elvégre is egy kis bűzös tojás a Guszti ábrázatán s egy pár folytonossági hiány tar koponyáján csak nem elég ok arra, hogy legjobb-jaink — Miskától eltekintve — dutyiszzerűleg tiszteltessenek.

Mégis csak kemény legény ez a Boda, kivált Tóth Jánossal ögyelítve, hogy illetén lecsukatásziati sportot üzni merészkezik. Meddig dühöngenek még ezek a a Basa halmán belül?

Buvomban belkényszer folytán a következő verset költöttem:

Óreg kurucz, kedves Hercezeg!
Pennám érdekedben perczeg.
Nem sokára jönnek perczek,
Midőn pipád szádban szerzeg.
Fürge doktor, kedves Révi!
Szivem érted a bú tépi.
Sok bankóval jön Suhajda
S nem lesz ezellád bús sóhajda.
Te se búsulj jó Kerekes!
Vár a lovad a vén kehes.
Majd meglásd csak, hogy megörül,
Ha ott ülsz a farka körül.
Őn se féljen doktor Varga!
Nem lesz mindig ennyi marha
Ország-szekér rudja mellett,
Mint amennyit most Bécs ellett.
Te se búsulj fiam, Miska!
— Rugjon oldalba a riska!
Mert igaz, hogy te püfölted.
Hanem azért meg nem ölted...
Neveznek számarnak, lúnak —
S majd kilöknek, ha megúnnak.
Szivemből kívánom én

Értelmes Baláss s. k.

Brachkrogen Dávid

— jókívánságai —

— Fugadgyák tégidet ollejan szivesen, mint o debreczeniek oz ű füüs-pángyokat!

— Hollaszállitu kacsin hordozzanak meg o te népszerűségedet!

— Ledjél te ollejan küzkedvelt, mint Kavács Gosztáv Debreczenben!

— O Tóth Gyánas rendürkapitángy hívjo mogához tégidet edj kis borátságos vizitre!

— Ledje o te feleséged beszámíthotlan és lűjje tebeléd üt revalver galyót!

— Föggeszszék fel tégidet oz állásodbul, de o nyokodnál fogva!

— Ledjed te edj ollejan martir, okiról nem emlékezik meg o túrtinelem!

— Vedjed te hosznát o Gebauer-féle ulesó temetkezési árónak!

— Részessölgyed te obbon o szerencsében, hogy o túrvényszéki arvasak mandják felüled szokvéleményt!

— Elválhotolton gyó borátod ledje tenéked o katarrus és o nátho!

— Ledjed te kiáltu szó o posztában!

— Üdvözölgyél te o Kiss Olbert oreság predikációinak hollgotása küzben!

Illik, nem illik.

A: Tudod-e, mi most a legnagyobb illetlenség?

B: Tudom hát! Ha egy temetkezési vállalat tulajdonosa reklámot csinál abból, hogy nála legolesőbb a temetkezési áru:

A: És mi még ennél is nagyobb illetlenség?

B: Ha e temetkezési vállalkozó nem hal meg, hogy saját temetésével bizonyítaná be, milyen olesó a temetkezési áru!

Azok a gyerek.

A kis Bendeguz: Van még valami Mamus?

Mama: Nincs!

Bendeguz: Komolyan mondog. Mamuskám?

Mama: Természetesen, már egyéb nincs!

Bendeguz: No, akkor megmondhatom, hogy na-

gyon fáj a hasam.

Kovács Gusztáv lelke.

A mennyországban.

A mennyország kupolacsarnoka. Szivárványszínű gerendák és káprázatos világosság. — Szent Péter a csarnok közepén áll és rendeleteket oszt. (Január másodika délután négy óra.)

Szent Péter: Egy elkárhozott lelket kerítsetek nekem a pokolból! Sürgős missióra kell küldenem.

(Rémes dübörgés. Villámcsikázások között megjelen Szent Péter előtt *Karaffa* lelke.)

Szent Péter: Elkárhozott lélek, — kinek testében fertőztetted meg a levegőt?

A lélek: Karaffa teste volt a birodalmam. — Üsd fel a legszomorubb kötésű lajstrom-könyv első oldalát s vérvörös betűkkel írva találod ott Karaffa nevét.

Szent Péter: Meg van. — De hisz ez nem is ember, hanem szörnyűséges vadállat vala?!

A lélek: Jól mondad, dicsőséges kapuőrző. Vérengző, kegyetlen tigris vala, akinek mindennapi eledelét emberhus adá. — (Szerényen) Azt hiszem, küldötted méltó lelket szemelt ki arra a sürgős missióra

Szent Péter: Feltétlenül. Halld tehát utasításaimat. Van a földön egy boldogtalan terület: Magyarország. Ennek fővárosából utazott el most nem rég egy provineczba: Debreczenbe *Kovács* Gusztáv nevezetű ember. Főispán, vagy mi a fenének hívják odalenn azt a csudabogarat. Küldetésed abból áll, hogy megfigyeled ennek a *Kovács* Gusztávnak a lelkét: vajjon melyik lajstromba kell majd előjegyezni? Megértettél?

A lélek: Igen. Nyomban indulok . . .

(*Karaffa* lelke keresztülrepül a világűrön és *Kovács* Gusztáv lelkéhez férkőzik. Debreczenbe érkezésig azonban be sem mutatkoznak egymásnak.)

Debreczenben.

Karaffa lelke: Üdvözlöm önt, nemes rokon. Mit keres Debreczenben?

K. G. lelke: (fitymálva) Amiért testemet most érte az első ökölcsapás, — nincs joga kérdőre vonni, hogy mit keresek ebben a városban? *Intézkedni jöttem.*

Karaffa lelke: Szép, szép. De folytonos remegéséből azt kell megállapítanom, — kedves henczegő rokon, — hogy azok az ökölcsapások nem akarnak megszűnni

K. G. lelke: Mit törődik maga azzal. Az az én bajom; (Jujj, — azt a kirilejzumat ennek a csudar világnak, milyen temperamentuma van annak a *vasbotnak!* Küry Kláréé kis Miska hozzá képest.

Karaffa lelke: Nos, — hát már káromkodunk is, kedves barátom? Hamar elpárolgott a bátorság!

K. G. lelke: Eh, csak pillanatnyi elszédülés volt (Elbődülve) Már megint. Honnan a csodából van akkora erejök! Jaj, jaj! Segítsé! Ne bántsatok! Végem van! . . . Inkább nem intézkedek, — lemondok, kutyamosó leszek, — belépek a szentháromság irodába, csak ne üssetek . . . (nyögve) Óh mily nehezen sikerült megszüntetnem azokat a borzasztó ütlegeket. . . .

Karaffa lelke: (Kárörvendően) Ez a bátorság? Ez a vaserély? Ez a kérlelhetlen szigorúság? Gyönyörű szegénységi bizonyítványt állított ki magáról tisztelt pozór barátom!

K. G. lelke: Mit beszél itt maga, — maga vérszopó kutyája?! Én gyáva voltam, erélytelen voltam, gyenge voltam? Maga úgy hazudik, mintha könyvből olvasná! Igaz, hogy megverték, de én nem mondtam le, nem mondok le és maradok az, aki voltam. Megértette? És most takarodjék, — mert különben . . . kidobatom!

(*Karaffa* lelke lovagiatlanul nem reflektál a sértegetésekre és visszaröpül a mennyországba.)

A mennyországban.

Szent Péter: (Kiváncsian) — Nos?

A lélek: *Kovács* Gusztáv lelkének belajstromozására külön könyvet kell beszerezni.

Szent Péter: Miért?

A lélek: Tudtommal a mostani könyvek egyikébe sem lehet körülményesen előjegyezni. *Az ilyen ember részére nincs rubrika a mennyország könyveiben!*

Izsák és Iczig nyájaskodásai.

Izsák: Borátomkám, már sakodjan élünk edj kütüzni voló baland világ, Jaj, jaj, már letortóztat-tak o Révi Nándor oreságt is, osztot o gyó oreságt! Igozán sojnálok ütet!

Iczig: Izsák, te belüled nem o sojnálkozás, hanem oz irigység beszéli.

Izsák: Nü, hát honnand veszed eszt?

Iczig: Mert látok oz orradról, hodj szeretnéd o Révi helyibe lenni o dotyiba és oz állam kasztján tortotni el mogodat.

Izsák: Indjen szállást odja neked o *Tóth* kapitány ór!

Izsák: Holottál, Iezigenkém, hogy besugók működik a városba benne? Igozán esóf dalag, hiszend okkor én is ottól torthotok, hogy felgyelentik engimet, mert ott valtam o *Kovács* Gusztáv bevonólásánál.

Iczig: Bizany van is mitől tortonod. Izsák, mert ha sakodjan ott valtad, okkor ozért ajólta el o főispán, mert o tied ábrázotodat meglátott.

Izsák: Lássad te mindég, edj astoba szomarát, volohányszor a tőkürbe nézed!

Gebauernél.

(Jelenet.)

Vidéki atyafi: Gyik az isten. Asztat hallottam, hogy itt ósőbb lett a temetkezés, hát nekem kék egy porció belölle.

— Azután kinek a számára?

Vid. atyafi: Hát no, — ugy az anyósomnak.

— És mikor halt meg?

Vid. atyafi: Meghalni nem hótt még meg, de man aho van közelebb. Ha segiténének ekkiesit az urak, hogy hamarább kirugjon a világ kiminyin, azir külön megfizetnék.

Szomjas Péter

városi rendőr a poszton.

Na mán asz-
tat mégis nem
hittem vóna,
hogy a mi fű-
kapitányunkat is
felfüggesztik az
ú állásából, a
miir asz-
tat a,
tisztség nem
esik mondván,
főispáni finán-
czot megkente
egy kicsit a deb-
reczeni níp,
mer' iszen ebbe
a dologba Vig
Gyula tekintetes
ur ippen semmit
se tett, ú ott se
vót, mikor a
lazsnaolás tör-
tint még magam
is ipp a Ruczába
kiszültem mán,
mikor a nagy
sivalkodást meghallottam.

Arrafelé erányoztam osztán a líptejimet, de a mint láttam, hogy a mi ott történik, annak fele sem tréfa; gondoltam magamba, jó lesz innét eliszkolni, míg szípen vagyunk, mer' majd nekem is tanál jutni a bot vígibül. Hát be is húzóttam egy féreeső uczzába, onnét hallgattam a maeskamuzsikát, oszt úgy örült a lelkem, hogy deg jó, hogy nem vagyok ott, mer' ha valami baj történik, hónap bizonyosan engemet okolnának írte.

Hát rittig nem úgy törtint? De úgy biony, mer' alig hogy megírkezett a kórmánybiztos ur, mingyá minket vett elő: hun vótunk, mikor az ég zengett? — osztán minket sokalván egy falatra, a fűkapitány uron tötötte ki a boszuját. — Eczezeribe be is kütte a bűnvágyiba Tóth János ténsurat, hogy abriktojják bennünket; — na de még most is röhögök magamba, hogy oan kípét is ríg nem láttam, mint a milyet Tóth ténsur csinált a bűnvágyiba!

Befogta az órrát, oszt aszonta, hogy píi...! hát még ez is hivatalos helyisig? — szígyen Debreczenyre, a miir ilyen lyukakba tartya a rendőrsígit, nem csudájja — aszongya —, hogy tehetetlenek vagyunk, mer' isz' az ilyen levegőbe még az okos embernek is elmegy az esze! — Instállom — mondok neki — mink mán hozzá vagyunk ehe szokva.

Nem tom, mír nízett rám oan furesán, de nem szóllott egy szót se, csak befogott órral vizitálta tovább a helyisígeket, oszt mindíg úgy köpködött, mintha vadalmát evett vóna. Na még ilyet se látam — aszonta —, de nem is hittem vóna, hogy ilyet lássak Debreczenybe, avval úgy elment, mintha

puskából lúttik vóna ki. Azóta még a háta közepit se láttuk, de nem is bánnyuk, ha nem láttyuk, mer' mióta ú a esendőrsíggel dógoztat a városba, azóta oan nyugottan ílünk mint a kiskirály.

Bugyi komám, ugy neszelem, hogy roszba sántikál kend, mer' záptojást szorongat a markába. Emmán nagy bűncselekedet, hajja-i! — Azír, ha a büntetéstül menekülni akar, nosza, lókheczeljünk be ide a Ruczába, ott megőrizem kendet az új bor mellett!

Boda uram.

Huzzad cigány a kocsmába, Békét jöttem én csinálni
Nem Bodóné fizet itt, S hol a béke mai nap?
Itt vagyok én, meg Kristóffy Debreczenben, nincs más helyen.
A keserves istenit! Fenekén a dutyinak.
Huzzad, huzzad ki az ágyból, Huzzad te tóth cigányprimás,
A dutyiba bevele Hadd ígyák meg a levit,
A ki Kristóffit nem imád, Itt vagyok én meg Kristóffy,
Megeheti a fenne! A keserves istenit.

Bálban.

Aranka k. a.: Szeret ön keringőt járni, Ujfi ur?
Ujfi Aladár: Szenvedélyesen!
Aranka k. a.: Hát akkor miért nem tanulja meg.

Régi család.

— Hallom, hogy Lenkey régi, hires családba nősült.
— Igen; apósa 92, anyósa 97 éves.

Előrelátás.

— Oh, nagysád, legyen a feleségem!
— Sajnálom, de már férjnél vagyok.
— Ugy!... No talán majd később.

Bizonyíték.

Vendég: De hiszen ez a hal nyers!
Vendéglős: Hova tetszik gondolni! Hiszen ez a hal a mult héten a főzőversenyen az első díjat nyerte!

Iskolában.

— Hol van az északi sarok?
— Nem tudom.
— Nem szégyelled magad, ilyen ismert dolgot nem tudni?
— Hiszen Nansen és André is hiába keresték!

Ha olcsó és lelkiismeretes kiszolgálást keres, tessék fölkeresni a **20 év óta fenálló**

KOSTYA JÁNOS Debreczen, Széchenyi-uteza 1. szám

Dus választék!

a ref. kistemplom mellett.

Tulfizetés kizárva!

Bugyi Sándor

debreczeni talyigás.

Ipp a nagy híd környékin irt utól a szomjúság, akkire való nízve belipék Szeredyhe egy féllitrire. Kikírem az italt; hozzák. Alig nyelem le az első pohár bort, mingy odaül az asztalomho egy csorvasz. Vígig nizek rajta, oszt megcsóválom a fejemet. Mír mer azír, hogy még ijen madár-íjlesztőt se sokat láttam.

Zsíros kalap a tejibe, ezifra szír a vállán, makra pipa az agyarán, oszt a lajbija alól azír keményített ing lácczik ki, a fizimáskája idegenszörű, a keze kicsi, a tenyere nem kirges. Apádat tedd bolonddá — így magamba — nem vagy te paraszt, de még Debreczenbe se rigúta rontod az ájert.

Hát még mikor megszóllalt, még az állott csak neki fonakúl. Ugy vót ötözve, mint egy hortobágyi csikós, oszt palóczúl beszílt. Na tisztellek, a bivaj térgyejjik rád!

Elíg a hozzá, hogy oda kuporodott mellém, tötött a poharamba, oszt mingy azon keszte, hogy aszongya: deg sajnálom, hogy itthon nem vótam a fűspán verisen, legalább én is hadd ütöttem vóna rajta vagy kettőt.

— Na bezzeg itthon vótam én — mondok — de ütöttem is.

— Ütötte kend? — Na igyik hát kend — aszongya.

Ittunk, ujra tötött.

— Hát oszt hogy ütötte kend? — kérdi tüllem.

— Így ni — mondok — aval ugy nyakon esesztem, hogy mekkavarta az órával a bort a pohárba.

Felugrik nagy mírgesen, oszt nekem akar jönni. De oszt, hogy a másik asztaltúl ráintett egy ur, meg oszt én is megmagyaráztam neki, hogy te marha — mondok — hisz magad kívántad, hogy mutassam meg, hát leült, oszt jó kípét vágott a soros erányho; még tötött is ujfent. — Ittunk.

Aszongya oszt hogy nem muszáj asztat mutatni, csak meséjsem el, hogy mikipp kentem a fűspánt, meg oszt hogy kik riszvínyeltek még rajtam kívül a kenísbe?

— Hát tudod öeskös, mondok, ugy vót a mint kihuztuk az estáció elibe, mingy a vót az első dógom, hogy vakszemen koppantottam vagy kécczer az ostornyéllal, aut hogy mán se elől, se ódalt nem férttem hozzá, hát hátul kesztem irdekelni a esizmám órával. Kisőbbet mesmeg oda férködzttem hozzá, mikor mán a dészhintón fekütt, oszt háromszor feltosztítottam az órát; aut Suba sógort letosztítottam a hasáru, oszt magam ültem rá saját öszintén. Ugy megörült ennek a tekintetes csorvasz ur, hogy tüstint hozatott három féllitrit.

Mire oszt asztat benyakaltuk, mán akkorára nem vót Kovács Gusztinak ojan testrisze, akkit meg ne ütöttem vóna. Persze vót rá gondom, hogy a cim-

borákrul se felejkezzek meg; elmondtam, hogy a pohos Csokán mikint térgyelt a mejjire, fúru Szabó hogy karmolászta, sipka Tót hánszor ütötte kipen.

Eéénye deg derik emberek azok is aszongya, vajon hun beszilhetnék vélek!

— Azuta a Ruczába vannak, mondok, mer ijenkor tájba szoktunk ott összegyülekezni. Megyek is mán oda magam is, mer maj busolni találunk utánam. Aval felálottam, hogy fizetek, oszt indulok.

A csorvasz nem hagyott fizetni, aszongya rendbe van minden, hanem ha nem bánom, ü is megy vélem a Ruczába.

— Bánnya a lú, mondok, gyere.

Elmentünk. Ott tanáltuk a címborákat. Na azok is beesmertek oszt a kaesintásomra annyi ütlegelist, hogy nemcsak Kovács Guszti, ha valamennyi darabont fűspán halva született vóna tülle. De fojt a bor reggelig.

Reggel oszt ehen jön két esendör, oszt szuron közzé fog bennünket. Aló befelé a bünvágyiho, aszszongya. Jól van e tesvirek, mondok aval nízttünk öten hatfelé, oszt lipkettünk a veres lámpáho egyhangulag. Persze a csorvaszbürbe bút piczli rig megugrott, hisz ipp ü kütte a esendöröket.

Ledutyiztak oszt bennünket, de hát amán saját mindegy vót, mer mír azír, hogy Tót János vendíg fűkapitány urnak több esze vót, mint a piczli-nek mingyá tutta, hogy csak államköesesigen akartunk innya, azír hazudoztunk össze-visza mindent. Hisz az egy Subán kívül egyikünk se vót jelenleg a kenísnél. Haza kergetett bennünket, akkit jól is tett, mer mír azír, hogy az icezakai fáraescsag után kialudhattam magamat.

Igaz, kogy ekkicsit nehéz álmom vót, mer látam a rigit, ott verették előttem mogyorófpálczával meztelenre vetkeztetve Maderspach Károlynét a vitéz osztrák tiszturak a piac közepin, aut a szemem láttára végeztik ki ü felsíge nevide Aradon azt a tizenhármat.

Bion rossz időket ilünk, mesmeg a hóhérokat akarják munkával ellátni. Aszondom íbren is.

Finom leány.

Szobalány: Aztény miket tanulnak magok a nevelőintézetben. Aranka kisasszony?

Aranka: Maga buta liba, hodjan is thod ilejen marha dolgokat kérdezni? Hát finam madart tanulunk.

Mindig üzletember.

Dáma: Mi a baja? Mindig a lábamra néz, a mellett folyton sóhajtozik.

Börziáner: Ha a nagysád kis lábait látom, mindig a jelenlegi kis kamatlábra kell gondolnom.

Elkeseredés.

A vén leányt utonállók támadták meg és kifosztották. Elkeseredve siránkozik magában:

— Mindent elraboltak, csak esőket nem raboltak.

A Benedictine védjegyszó Ausztria-Magyarországon szabadalmaztatott. Minden más hasonló, megtévesztésre alkalmas a törvény oltalma alatt állanak.

Debreczenben: Mayer Jenő csemege és füszer üzletében.
HANS HOTTENROTH, General-Agent, HAMBURG.

Legjobb bajuszpedró a hires debreczeni

**„GZIVIS“
BAJUSZPEDRO.**

Nem tépi, jól össze fogja s növeli a bajuszt.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítője s főraktára

Mihalovits Jenő
gyógyszertára

DEBRECZEN, a városházzal szemben.

Nagy kávé raktár

Kiváló finom idei termésű Mandarin, Suchong, Congó és Pecco tea. Czitrom, narancs és a hires **Manner-féle** czukorkák nagy raktára

KOHN HENRIK

cégnél

DEBRECZEN, gróf Degenfeld-tér 7. sz.

KARDOŠ LÁSZLÓ

letében

KOSSUTH UTCA 9. SZ.,

az év végén szokásos

alkalmi eladás

megkezdődött, melyen a kiállított kifogástalan minőségű árucikkek melyen leszállított áron 25-50 százalék engedménnyel kerülnek eladásra.

A Horváth-féle gőzfűrésztelen vágott tölgy tűzifa

100 kilogrammonként

75 KRÉRT

kapható.

Nagyobb vételnél árkedvezmény.

Epilepsia.

Aki nehéz kórbán görcsökben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: **Schwauen-Apotheke, Frankfurt a M.**

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközi **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Használja a hires **Hajdusági pedrót** egy doboz 50 fillér. Kapható **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. **Arany egyszarvu** gyógyszerházban.

Lehet-e a tüdőbaj, ellen védekezni?

A tüdőbajok okozói gyanánt a tuberkulózis-bacillusokat ismerték föl, a melyek mindenütt, a hol tüdőbajok tartózkodnak, benne vannak a levegőben és az utca porában és nem pusztíthatók el. Jóllehet a bacillusokat csaknem minden ember a porral magába szívja, még sem lesz minden ember beteg, mert az emberi szervezet rendes viszonyok között szerencsére képes arra, hogy a betegségnek beléje hatolt csiráit a gége- (tüdő) mirigyekben levő hatásos anyag segítségével ártalmatlanná tegye. Csak ott tör ki a betegség, a hol ezek a mirigyek meggyöngültek és miután ezt hires szektetikérek fölismerték, közelfekvő volt, hogy a gégemirigyek erősítésével teremtse nek segítő-eszközt a betegség csiráinak legyőzésére. Ujabb időben a tüdőbajosoknak éppen ezért

HOFFMANN dr.-féle glandulént

rendelnek, a mely egészséges állatok gégemirigyeiből tartalmazza azt a hatásos anyagot és így a betegség csiráit elpusztító anyagnak mesterséges bevezetésével támogatja a test természetes gyógyító törekvését. Azok az orvosok, a kik betegeiknél glandulént alkalmaznak, azt tapasztalták, hogy a betegek étvágya növekedik, kedvük darul, erejük és testsúlyuk gyarapodik, a köhögés alább hagy, a köpet oldódik, az éjjeli izzadás eltűnik; szóval, hogy a gyógyulás folyamata megkezdődik. Ajánlatos tehát, hogy ne mulasszuk el a glandulén-tablettákkal való kísérletet.

A glandulén **Hofmann dr. utóda** kém. gyárában **Meerane** (Szászország) készül és orvosi rendeletről gyógyszerházakban, valamint a raktárban: **Fragner B. gyógyszerháza, os. és kir. udvari szállító, Prága 203-111. Török J. gyógyszerháza Budapest, Király-utca 12. sz.,** üvegekben 100 tabl. a 550 K., 50 tabl. a 3 K., kapható. Kimerítő brosúrát a gyógyító eljárásról orvosok és meggyógyult betegek jelentésével kívánatra ingyen és bérmentve küld a gyár.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olesó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képvisellete és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárulás.

Raktáron levő összes üveg és porcellán árú gyári áron alul kiárúsítatnak. Kiházasítási és luxus cikkek, servisek, fémárúk stb. mesés olesó áron adatnak el.

Üvegezési és képerkezési vállalatomat továbbra is fenntartom.

Tisztelettel

BLATTNER GYULA

Piacz-utca 42., Lamprecht-palota

SKÓTH FERENCZ

fegyverműves. DEBRECZEN, Széchenyi-utca 1. sz.

Ajánlja minden-nemű serét és golyós

fegyvereit

a legpontosabban belöve és a legjobb átdolgozásban, ugyszintén

a legújabb szerkezetű

revolverek,

melyekért felelősséget vállalok.

VADÁSZATI FELSZERELÉSEK

dus választékban.

Töltények legelőnyösebb beszerzési forrása.

„URSUS“

a legtekéletesebb vasgerenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség. Honi gyártmány!

Budweizeri és honi gyártmányú porcellán, valamint meidinger-köpeny és öntöttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák.

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lőpor áruda. Újdonság! Browning rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen, Piacz-utca 20-27.

Aláírási felhívás.

Debreczen sz. kir. város és vidéke t. közönségének tudomására hozzuk, hogy

„KÖZPONTI BANK“

m. sz. cég alatt korlátolt felelősség alapján álló szövetkezetet alakítottunk, mely céljául tűzte ki olcsó hitelnyújtás által a gazdasági, ipari és kereskedelmi érdekek istápolását.

A szövetkezet 4 éves évtársulatot alakít, heti 50 fillér törzsbetéttel s működését 1906. évi január hó 1-én hivatalos helyiségében Piacz-utca 65 ik szám, (Czégely ház) megkezdi.

Debreczen, 1905. év október hó 28-án.

Az igazgatóság:

Szavay Gyula,	Lestyán Adorján,
keresk. és iparkamarai titkár,	kir. tanácsos kir. közjegyző,
elnök.	alelnök.
Lichtblau Albert,	Dr. Nyiri Ernő.
ügyvezető igazgató.	jogtanácsos jegyző.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.